

Maktulün Şiiri

– MESUT ÇİFTÇİ · 05 Şubat 2020

MAKTULÜN ŞİİRİ

'Gözleri var ama görmezler,
Kulakları var ama duymazlar,
Kalpleri var ama sevmezler,
Okuma bilip okumayan,
Yazma bilip yazmayan,
Zihinleri boş,
Yürekleri boş,
Sözleri nahoş insanlar...'
Kırmadan yaşamının belkisinin;
Kırılmadan yaşamının mümkünatının olmadığı çağımız,
Çağımızın insan suretli varlıkları
Ve serimine düğümüne pişman edildiğim hayatım.
Ömür dediğim hayal kırıklıkları,
Ne yapsam olmuyorlarım boy boy,
Çaresizlik prangasına vurulmuş umutlarım,
Alın yazısı yoksulluk,
Yılların hırsız mutsuzluk,
Ve ben.
Ben;
Orta yerinde duruyorum kaosun,
Bir yanım karanlık,
Alacakaranlık diğer yanım,
Hiçbir yerde kalmadı aydınlık.
Tüketmeye adanmış suretlerle kuşatılmışım,
Dumanım külüm kalmadan yanmışım,
Kanmışım,
Kandırılmışım,
Adanmışım,
Aldanmışım,
Aldatılmışım,
Güneş ararken gündüz vakti;
Ömrümün zifirisine sarılmışım.
Alı da moru da sizin olsun dünyanın,
Ne hırs artık ne heves,

Ne yařama sevinci ne de tek bir ses,
Kendi cenazemin yasındayım.
Verin karanlıkları bana,
Maktul benim ve katil siz,
Sona ersin artık cinayetiniz...
Mesut ÇİFTCİ